

A la recerca de mans joves que treballin la fusta

Aleix Pujadas · @aleixpujadas

#GremidelaFusta #EscolaIndustrial

EDUCACIÓ Una cinquantena d'alumnes de 5è i 6è de primària de l'escola Jaume Viladoms aprenen a treballar aquest material en un curs del Gremi de la Fusta, que vol despertar passions entre els més petits

Un llapis està fet de fusta, la taula on llegeix aquest diari, probablement, també, i el primer llit on va dormir de ben segur que estava fet d'aquest material. Fer veure als infants que amb la fusta es poden fer moltes coses és un dels objectius que durant dos dies ha perseguit el Gremi de la Fusta de Sabadell i Comarca amb un curs adreçat als alumnes de 5è i 6è de primària de l'escola Jaume Viladoms celebrat a les instal·lacions de l'Escola Industrial, on s'imparteix la formació professional d'aquest sector. Els afortunats han estat els alumnes d'aquest centre perquè es van adjudicar el curs en el marc del programa educatiu Ciutat i Escola de l'Ajuntament.

En aquesta ocasió, el curs *La fusta i les noves tecnologies aplicades a l'ofici de fuster* ha permès als participants combinar dos vessants, "coses manipulatives i coses que es fan amb botons", com els recordava en el discurs de benvinguda la directora de l'Escola Industrial, Dolors Sánchez, per captar el seu interès. Les dues classes van gaudir de l'experiència per separat, uns dimarts i els altres ahir, i tots havien de crear la seva peça de dòmino feta amb aquest material. I havien d'utilitzar les noves tècniques de la fusteria per treballar amb més precisió i seguretat.

Joves aficionats

"M'agrada la fusta, faig una extraescolar de fusteria", explicava l'Abril tot polint la seva peça de dòmino, un objecte que també crida l'atenció de l'Ona, a qui no li

Els alumnes del curs, en diferents moments de la producció de la peça de dòmino / LLUÍS FRANCO

desagrada la fusta. "Amb ella pots fer el que vulguis", apuntava el Xavi. A la Leyre, en canvi, li agrada que la fusta la treballi una màquina, i al Joan li brillen els ulls imaginant-se el robot o el bat de beisbol que faria amb aquest material. Tot i que entre els menuts la maquinària i la mateixa matèria primera els fa gràcia, molts la veuen de moment com una afició i no un ofici. "No m'hi veig, però està bé" i "m'agrada, però m'imagino fent altres coses", són dos comentaris, per exemple, de la Dúnia i de la Martina, respectivament.

Per fer la seva peça de dòmino de grans dimensions, els alumnes van seguir tres passos. Primer, la van dissenyar en ordinador, un sistema que permet baixar després al taller i passar la informació automàticament a la màquina de control numèric que talla la fusta a la mida indicada. I, finalment, va tocar posar-se a treballar manualment per donar la forma desitjada als cantons de la fitxa, polir-la i envernissar-la. Tot amb l'ajuda de professors i estudiants del centre.

Hi ha demanda d'ocupació

El president del Gremi de la Fusta, Albert Serret, va explicar que aquest món ja no és el del llapis a l'orella i el taller ple de pols, sinó que "s'ha convertit en molt més tècnic, amb programari, maquinària, control numèric" i l'objectiu és despertar passions entre els més joves. Serret destaca que "tots els alumnes [dels graus de fusteria] surten amb feina" perquè "hi ha falta de professionals". Per aquest empresari del sector, els llocs on hi ha més feina ara és en moble a mida, finestres, portes i parquet.

Dolors Sánchez va destacar dimarts que l'Escola Industrial de Sabadell va obrir les seves portes l'any 1902, i ja des d'aleshores feien classes per ensenyar l'ofici de fuster, entre altres que han anat sumant amb els anys